

Theater Brits succes voor Ivo van Hove

Door onze redacteur **Herien Wensink**

Vijf sterren in *The Independent*, de *Evening Standard*, *The Daily Telegraph* en *The Times*, vier in *The Guardian* en *The Observer*. Regisseur Ivo van Hove maakt een droomdebuut in Londen, met Arthur Millers *A View from the Bridge* bij theater The Young Vic. Britse critici struikelen over de superlatieven. Magnifiek, vinden zij de productie, die vrijdag in première ging: ‘highly impressieve’ en ‘electrifying’.

In 1998 toonde het theaterfestival in Edinburgh al eens twee producties van Van Hove. En Toneelgroep Amsterdam, dat Van Hove sinds 2001 leidt, had ook succes in Londen: *Romeinse Tragedies* werd er in 2009 juichend onthaald. Maar dit is de eerste

keer dat Van Hove (1958) in Engeland een nieuwe productie maakte met een geheel Britse cast.

A View from the Bridge (1955) gaat over de Italiaanse Amerikaan Eddie Carbone: een rol van filmacteur Mark Strong (*Tinker Tailor Soldier Spy*), die per skype auditeerde. Carbone ontwikkelt ongepaste gevoelens voor zijn nichtje Catherine. Dan duiken twee Italiaanse neven op, Marco en Rodolpho, die illegaal in de VS verblijven. De amoureuze belangstelling van Rodolpho voor Catherine drijft Eddie tot waanzin.

De Britse kranten roemen de acteurs, en de keuze van de regisseur om heel sober en kaal de nadruk te leggen op de Griekse tragedie die in het stuk schuilt. Ook het decor van Van Hoves vaste scenograaf Jan Versweyveld

wordt geprezen. Hij ontwierp een kale, spierwitte ruimte, zonder enig rekwisiet. In die klinische omgeving ontleedt Van Hove Millers tragedie tot het bot, schrijven de Britse kranten: hard, masculien, zinderend en vitaal.

Van Hove vindt het onthaal „ongekend.” Hij denkt dat het succes deels schuilt in zijn niet-naturalistische aanpak. „In de Britse theatertraditie is realisme nog altijd dominant.” Dus had hij zijn acteurs wel af en toe iets uit te leggen. „Ik laat ze geen diner spelen, waar dat in de tekst staat. Dat zijn ze niet gewend, dus daar waren ze eerst wel nerveus over. Maar ik kan die keuzes goed verantwoorden. En zodra we gingen spelen voelden ze dat mijn interpretatie klopte. Het was een heel prettig en bevredigend proces.”